

ΑΡΧΑΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Καταρχάς να ξεκινήσουμε με μια παραδοχή. Πολλοί από τους Αθηναίους πολίτες της κλασικής αρχαιότητας (που εκτείνεται περίπου από το 480 π.Χ. έως το 323 π.Χ.), δεν ήταν αναγκασμένοι να δουλεύουν. Οι ελεύθεροι πολίτες της κραταιάς και ακμάζουσας εκείνη την εποχή πόλης, πίστευαν ότι θα πρέπει να είναι απαλλαγμένοι από την εργασία προκειμένου να μπορούν απερίσπαστοι να ασχολούνται με την πολιτική και τις διαδικασίες της άμεσης δημοκρατίας.

Φιλόσοφοι όπως ο Πλάτων, ο Ξενοφών και ο Αριστοτέλης καθώς και η συντριπτική πλειοψηφία της αριστοκρατικής τάξης, θεωρούσαν υποτιμητική κάθε μορφή χειρωνακτικής ή γενικότερα μισθωτής [εργασίας](#) τις οποίες αναλάμβαναν να φέρουν εις πέρας ως επί το πλείστον δούλοι και μέτοικοι.

Στην αθηναϊκή οικονομική ζωή λειτουργούσε όπως και στις μέρες μας, ο νόμος της προσφοράς και της ζήτησης και τα [επαγγέλματα](#) ήταν δεκάδες.

Αρκετά μάλιστα εξ αυτών επιβιώνουν μέχρι τις μέρες μας, ενώ και τότε θα πρέπει να έχουμε κατά νου ότι υπήρχε ανεργία. Κάθε πρωί όσοι δεν είχαν εργασία και έπρεπε να έχουν ένα εισόδημα για να μπορούν να ζήσουν αξιοπρεπώς, συγκεντρώνονταν στην Αγορά και οι εργοδότες επέλεγαν όσους ήθελαν για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα. Όταν όμως η ανεργία ήταν ιδιαίτερα μεγάλη, οι κυβερνώντες κατέφευγαν στη λύση της υλοποίησης μεγάλων δημοσίων έργων που για να φέρουν εις πέρας, απασχολούσαν όσους είχαν ανάγκη από δουλειά.

Τα επαγγέλματα εκτός της πόλης

Οι περισσότεροι κάτοικοι της αρχαίας Ελλάδας πάντως δούλευαν στην ύπαιθρο καλλιεργώντας μικρά κτήματα που είτε τους ανήκαν είτε τα νοίκιαζαν από πλουσιότερους γαιοκτήμονες με αντάλλαγμα την παραχώρηση ενός μέρους της σοδειάς. Οι βασικότεροι καρποί ήταν το σιτάρι και το κριθάρι ενώ φρόντιζαν επίσης ελαιώνες αλλά και μπουστάνια με λάχανα, μαρούλια και κρεμμύδια.

Η γεωργία ήταν από τις βασικότερες πηγές ενασχόλησης, ωστόσο η [δουλειά](#) ήταν επίπονη και τα καλλιεργητικά μέσα εννοείται μακράν υποδεέστερα από τα σημερινά. Παράλληλα ασχολούνταν και με τη μελισσοκομία, καθώς το μέλι θεωρούνταν εκλεκτό προϊόν το οποίο εξαγόταν κιόλας.

Κόντρα κτηνοτρόφων με γεωργούς

Εκτός των τειχών της πόλης συναντάμε επίσης κτηνοτρόφους. Τόσο στην Αθήνα όσο και σε άλλες περιοχές που προσφέρεται η μορφολογία του εδάφους, όπως είναι η Θεσσαλία και η Βοιωτία, εκτρέφονταν βόδια, άλογα, χοίροι και αιγοπρόβατα. Πάντως δεν ήταν λίγες οι φορές που οι γεωργοί συγκρούονταν με τους κτηνοτρόφους γιατί τα πρόβατα κατέστρεφαν τις καλλιεργήσιμες εκτάσεις. Ό,τι ακριβώς δηλαδή συνέβαινε επί δεκάδες αιώνες νωρίτερα και επαναλαμβανόταν δεκάδες αιώνες αργότερα. Τέτοιου είδους αψιμαχίες άλλωστε, κρατάνε μέχρι τις μέρες μας σε πολλά χωριά.

Κυνήγι και ψάρεμα

Προσοδοφόρες ήταν κατά την αρχαιότητα οι ενασχολήσεις με το κυνήγι και το ψάρεμα. Οι κυνηγοί χρησιμοποιούσαν σφεντόνες, παγίδες, τόξα, ακόντια, τσεκούρια, δόρατα και εκπαιδευμένα σκυλιά προκειμένου να πιάσουν μεγάλα ζώα όπως ήταν οι αγριόχοιροι ή μικρά όπως οι λαγοί, ενώ στο στόχαστρο έμπαιναν και πουλιά όπως οι πέρδικες, ο τσίχλες και τα ορτύκια. Στο ψάρεμα χρησιμοποιούσαν καλάμι αλλά και τεχνητά δολώματα. Η καθετή, το πυροφάνι, το δίχτυ και το καμάκι, ήταν περίπου όπως και τα σημερινά.

Λατόμοι και υλοτόμοι

Επίπονες δουλειές εκτός πόλης ήταν επίσης αυτό του λατόμου που καλούνταν να βγάλει τα μάρμαρα από την Πεντέλη, την Πάρο και άλλες περιοχές, καθώς επίσης και του υλοτόμου που έκοβε τα δέντρα ώστε να αξιοποιηθεί ακολούθως η ξυλεία σε μια σειρά από κατεργασίες.

Η δουλειά που κανείς δεν ήθελε να κάνει

Το μέρος που κανείς δεν ήθελε να καταλήξει οικειοθελώς ήταν το ορυχείο. **Οι συνθήκες εκεί ήταν τόσο απάνθρωπες που παντού έβλεπες να απασχολούνται μονάχα δούλοι** που άνοιγαν χαμηλές στοές με τις αξίνες, τις σμίλες και τα σφυριά στην προσπάθειά τους να εξορύξουν τα πολύτιμα μεταλλεύματα που άλλοι μετέφεραν έξω από τις γαλαρίες. Η ζέστη ήταν ανυπόφορη τους καλοκαιρινούς μήνες εκεί μέσα, όπως και το κρύο το χειμώνα.

Συν τοις άλλοις τα μέτρα υποστύλωσης και εξαερισμού ήταν υποτυπώδη με αποτέλεσμα πολλοί να χάνουν τη ζωή τους. Κάτι τέτοιο συνέβαινε συχνά για παράδειγμα στα ορυχεία του Λαυρίου και στα χρυσορυχεία του όρους Παγγαίο, που εκτείνεται στους σημερινούς νομούς Καβάλας και Σερρών.

Ανάμεσα στα θύματα συγκαταλέγονταν και μικρά παιδιά – δούλοι που καλούνταν να σέρνονται μέσα στις μικρότερες σήραγγες που δεν χωρούσαν οι ενήλικοι, συχνά σε βάθος ακόμη και 100 μέτρα κάτω από το έδαφος.

Τα επαγγέλματα εντός της πόλης

Εντός των τειχών, ένα από τα πιο διαδεδομένα επαγγέλματα, ιδίως στην [αρχαία Αθήνα](#), ήταν αυτό του **αγγειοπλάστη**. Τα εργαστήριά τους ήταν συγκεντρωμένα στην περιοχή του Κεραμεικού. Εκεί κατασκεύαζαν πιθάρια, αγγεία σε διάφορα σχήματα και μεγέθη, λυχνάρια και πολλά άλλα. Κύριο εργαλείο τους ήταν ο τροχός, ένας δίσκος πάνω σε έναν κάθετο άξονα. Σε αυτό τον δίσκο ο τεχνίτης τοποθετούσε τον πηλό τον οποίο γυρνούσε με το χέρι του ώστε να πάρει το απαιτούμενο σχήμα.

Όταν ολοκληρωνόταν το αγγείο, το άφηναν εκτεθειμένο στον ήλιο να ξεραθεί ή το έψηναν σε φούρνο. Μετά έπιαναν δουλειά οι αγγειογράφοι που ακολουθώντας συνήθως τον ερυθρόμορφο ή μελανόμορφο ρυθμό ομόρφαιναν το αγγείο με σχήματα και σχέδια.

Στην αρχαία Ελλάδα πιένες γνώριζε επίσης το επάγγελμα του κρεοπώλη που πωλούσε το κρέας στους πολίτες και του βυρσοδέψη που επεξεργαζόταν το δέρμα των ζώων για να το παραδώσει στη συνέχεια στον σκυτοτόμο, τον υποδηματοποιό που το έκανε παπούτσια.

Άλλοι επαγγελματίες έπαιρναν υφάσματα που προέρχονταν κυρίως από τη ρόκα και τον αργαλειό των γυναικών κάθε σπιτιού και αναλάμβαναν να το βάψουν στο επιθυμητό χρώμα και οι γναφείς να το περιποιηθούν. Ακολουθώντας οι ράφτες δημιουργούσαν μια σειρά από ρούχα.

Δανειστές και τοκογλύφοι

Τέλη του 5ου αιώνα π.Χ. συναντάμε στην αρχαία Ελλάδα το επάγγελμα του τραπεζίτη/δανειστή που προέρχεται από τις ανάγκες της εποχής. Έμποροι που αναλάμβαναν τις εισαγωγές και εξαγωγές προϊόντων από την πόλη – κράτος αναζητούσαν πόρους προκειμένου να επεκτείνουν την επιχείρησή τους και απευθύνονταν στους χρηματοπιστωτές του καιρού τους. Δανεισμοί βέβαια υπήρχαν και παλαιότερα αλλά πάντα χωρίς τόκο. Τώρα οι επαγγελματίες του είδους δάνειζαν χρήματα με απώτερο σκοπό το κέρδος από το επιτόκιο που θα τους έδινε πίσω ο δανειζόμενος, την καθορισμένη χρονική περίοδο. Ο τόκος κυμαινόταν γύρω στο 10% με 12%, ενώ υπήρχαν και τοκογλύφοι που ζητούσαν ακόμη υψηλότερο ποσοστό με αποτέλεσμα να παρεμβαίνει το κράτος προς όφελος των πολιτών.

Γιατροί δια πάσαν νόσο

Εννοείται πως στην αρχαιότητα υπήρχαν επίσης γιατροί. Ήταν οι πρώτοι που χρησιμοποίησαν τη λογική στην αντιμετώπιση των διαφόρων νόσων. Αφήνοντας κατά μέρος τα περί «θείας παρέμβασης» ξεκίνησαν να αναζητούν πιο πρακτικές και φυσικές θεραπείες. Έχοντας ασπαστεί την ιδέα «νους υγιής εν σώματι υγιεί» (παρά το γεγονός ότι η φράση προέρχεται από τον κατά πολύ μεταγενέστερο Ρωμαίο ποιητή Γιουβενάλη), οι ιατροί στόχευαν πάντοτε σε ταυτόχρονη θεραπεία σώματος και νου. Τα βασικά στοιχεία της επιστήμης οι επίδοξοι γιατροί τα μάθαιναν από τους ιατροδιδασκάλους που ήταν έναν από τους πολλούς κλάδους των διδασκόντων.

Πληροφορίες για μια σειρά επαγγέλματα μας γίνει επίσης ο Αριστοφάνης στην κωμωδία «Όρνιθες» που παρουσιάστηκε το 414 π.Χ. στην αθηναϊκή γιορτή των «εν άστει Διονυσίων». Γράφει χαρακτηριστικά στους στίχους 493-497: «[...] τα χαράματα μόλις λαλήσει ο πετεινός, όλοι αμέσως ξυπνούν, στις δουλειές τους να πάνε, ο χαλκιάς, ο αλευράς, ο ταμπάκης (σ.σ. ο βυρσοδέψης) κι όσοι φτιάχνουν ασπίδες ή λύρες· μαζί κανατάς, παπουτσή και λουτράρης (σ.σ. αυτός που εργάζεται στα δημόσια λουτρά ή είναι ιδιοκτήτης τους)».

Οι... καπηλευτές

Τέλος, άξιοι αναφοράς είναι οι κάπηλοι (μικροέμποροι) και οι έμποροι (μεγαλέμποροι). Αν και οι περισσότεροι γεωργοί, ψαράδες, κτηνοτρόφοι και τεχνίτες πουλούσαν μόνοι τους τα προϊόντα στην Αγορά, υπήρχαν φορές που αυτό γινόταν από μεσάζοντες.

Οι κάπηλοι αγόραζαν από τους παραγωγούς τα προϊόντα και ακολούθως πήγαιναν εκείνη στην Αγορά και τα πουλούσαν εννοείται πιο ακριβά, κερδίζοντας απ' αυτή τη χρηματική διαφορά αγοράς και μεταπώλησης. Πολλές φορές όμως βρίσκονταν κατηγορούμενοι για εξαπάτηση, καθώς έκλεβαν στο ζύγι ή νόθευαν τα προϊόντα. Γι' αυτό οι μετρονόμοι και οι αγορανόμοι (να, δύο ακόμη επαγγέλματα) τους είχαν υπό παρακολούθηση. Από αυτούς άλλωστε βγαίνει και το ρήμα «καπηλεύομαι».

15 Αρχαία Επαγγέλματα που υπάρχουν ακόμα και σήμερα

1. Δάσκαλος

Η διδασκαλία θεωρείται ένα ευγενές επάγγελμα όχι μόνο στην Ινδία αλλά σε όλο τον κόσμο και πάντα κατείχε μια θέση υπερηφάνειας στο κοινωνικό περιβάλλον. Ακόμα και σήμερα, αν και οι μισθολογικές κλίμακες των εκπαιδευτικών είναι χαμηλές, εξακολουθεί να είναι το πιο περιζήτητο επάγγελμα.

2. Συγγραφέας

Οι συγγραφείς κατείχαν μεγάλες θέσεις στα δικαστήρια των βασιλιάδων και των μοναρχών από την αρχαιότητα. Υπήρχαν πολλά διαφορετικά είδη συγγραφέων όπως γραμματείς, ποιητές, συγγραφείς τραγουδιών και συγγραφείς βιογραφίας στις βασιλικές αυλές. Οι αρχαίοι Έλληνες συγγραφείς, για παράδειγμα, είχαν τεράστια επιρροή στη δυτική κοινωνία και συγγραφείς όπως ο Πλάτωνας και ο Αριστοτέλης εξακολουθούν να έχουν μεγάλη ζήτηση στον τομέα της φιλοσοφίας.

3. Λογιστής

Τα βασιλικά δικαστήρια είχαν πολλούς λογιστές για να τηρούν αρχεία για τους φόρους που πληρώνουν οι πολίτες μαζί με τη διατήρηση των λογαριασμών των εθνών. Επίσης, πολλά δικαστήρια είχαν υπουργούς Οικονομικών υπό τους οποίους εργάζονταν οι λογιστές.

Τα χρήματα αποτελούν τη ραχοκοκαλιά για την πρόοδο οποιουδήποτε πολιτισμού ή έθνους, αλλά και πολλές ευκαιρίες εργασίας. Η αύξηση των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των τραπεζών είναι επίσης ο λόγος για τον οποίο η δουλειά του λογιστή είναι πάντοτε σε ζήτηση.

4. Αρχιτέκτονας / Οικοδόμος

Η Μεγάλη Πυραμίδα της Γκίζας, το Ταζ Μαχάλ ή το κολοσσαίο είναι μερικά παραδείγματα των αρχιτεκτονικών αριστουργημάτων των αρχαίων πολιτισμών. Πολλοί πολιτισμοί υπήρξαν μάρτυρες των μεγάλων αρχιτεκτονικών θαυμάτων του κόσμου. Αυτές τις μέρες, τα κτίρια κατασκευάζονται με τη χρήση τεχνολογίας, η οποία διαγράφει μια αξιοσημείωτη πρόοδο στην ψηφιακή εποχή και ως εκ τούτου οι αρχιτέκτονες και οι οικοδόμοι εξακολουθούν να έχουν μεγάλη ζήτηση.

5. Ιατρός

Η τεχνολογία και η ιατρική έχουν προχωρήσει μαζικά σε σύγκριση με την αρχαιότητα. Ωστόσο, οι γιατροί έχαιραν μεγάλης εκτίμησης ακόμη και στην αρχαιότητα. Ο Infact Sushruta που είναι γνωστός ως «Πατέρας της Ινδικής Ιατρικής» και «Πατέρας της Πλαστικής Χειρουργικής» ήταν αυτός που εφηύρε και ανέπτυξε χειρουργικές επεμβάσεις. Στις περισσότερες βασιλικές αυλές υπήρχαν γιατροί ή ομάδα γιατρών που μπορούσαν να θεραπεύσουν τους υπηκόους του βασιλιά και τους στρατιώτες.

6. Αγρότης

Το επάγγελμα του αγρότη είναι ένα από τα επαγγέλματα που γεννήθηκε από την ανάγκη για βιοπορισμό και για την ικανοποίηση της βασικότερης ανθρώπινης ανάγκης για φαγητό. Η ιστορία της γεωργίας χρονολογείται από την εποχή του πολιτισμού της κοιλάδας του Ινδού. Η Ινδία ήταν πάντα καλός παραγωγός σε όσπρια, ψάρια, αυγά, καρύδα, ζαχαροκάλαμο, μπαχαρικά και πολλά λαχανικά.

7. Μουσικοί, Καλλιτέχνες και Χορευτές

Οι ερευνητές πιστεύουν ότι οι άνθρωποι άρχισαν να φτιάχνουν μουσική πριν από 50.000 χρόνια κατά τη διάρκεια μιας πολιτισμικής έκρηξης. Η μουσική εμφανίστηκε ως αναπόσπαστο μέρος της κοινωνικο-θρησκευτικής ζωής. Οι παλαιολιθικές και νεολιθικές ζωγραφιές σπηλαίων σε περιοχές παγκόσμιας κληρονομιάς της UNESCO φτάνουν μέχρι και 30.000 χρόνια πίσω. Την ίδια ώρα, οι καλλιτέχνες και οι χορευτές κατείχαν μια ξεχωριστή θέση στις βασιλικές αυλές

8. Ράφτες

Η τέχνη της ραπτικής χρονολογείται από τον πρώιμο μεσαίωνα. Μερικοί από τους πρώτους ράφτες δημιούργησαν προσαρμοσμένα ρούχα από λινό. Η βιομηχανία ραπτικής ακμάζει και αναπτύσσεται παρά την ανάπτυξη της ένδυσης και της επωνυμίας στην αγορά ενδυμάτων από την αρχαιότητα. Σήμερα, οι σχεδιαστές μόδας και τα είδη ένδυσης προσλαμβάνουν ράφτες σε μεγάλο βαθμό και ως εκ τούτου το επάγγελμα εξακολουθεί να έχει μεγάλη ζήτηση.

9. Ανθρακωρύχοι

Οι άνθρωποι εργάζονται σε ορυχεία εδώ και πολλούς αιώνες. Παρόλο που η εξόρυξη είναι μια εξαιρετικά επικίνδυνη δουλειά που απαιτεί πολύ κόπο, οι συνθήκες συχνά αναγκάζουν πολλούς ανθρώπους να ασχοληθούν με το επάγγελμα. Ανεξάρτητα από ορισμένες προφυλάξεις και τεχνολογίες ασφαλείας, η ζωή ενός ανθρακωρύχου βρίσκεται πάντα σε κίνδυνο. Η μεταλλευτική βιομηχανία με την πάροδο του χρόνου επεκτείνεται, ιδιαιτέρως σε ορισμένες χώρες και επομένως το επάγγελμα του ανθρακωρύχου εξακολουθεί να βρίσκεται σε ζήτηση μέχρι και σήμερα.

10. Ξυλουργική και κατασκευή τούβλων

Οι αρχαίοι Ινδοί ήταν οι πρώτοι που έφτιαξαν τούβλα. Σύμφωνα με έρευνες, οι αρχαίοι άνθρωποι συνήθιζαν να βάζουν χώμα, πηλό και νερό μαζί για να φτιάξουν λάσπη και τα χτυπούσαν σε τούβλα τετράγωνου σχήματος. Η ξυλουργική ήταν μια δουλειά που απαιτούσε εξειδίκευση στον αρχαίο κόσμο με πολλές εργασίες να γίνονται πέρα από τα σύνορα της κάθε χώρας, έτσι το επάγγελμα παραμένει επίκαιρο και με ιδιαίτερη ζήτηση ειδικά στις χώρες του βορρά.

11. Κυνηγός/Κρεοπώλης

Σύμφωνα με στοιχεία που έδωσαν στη δημοσιότητα ανθρωπολόγοι το 2012, οι άνθρωποι κυνηγούν και τρώνε κρέας για σχεδόν δύο εκατομμύρια χρόνια. Σύμφωνα με την έρευνα, τα πρώτα στοιχεία για το κυνήγι χρονολογούνται πριν από περίπου 400.000 χρόνια. Ενώ το κυνήγι απαγορεύεται σήμερα σε πολλές χώρες. Παράλληλα, με τον συνεχώς αυξανόμενο αριθμό εστιατορίων, οι κρεοπώλες κερδίζουν πολλά χρήματα πουλώντας κρέας και παραμένει ένα επάγγελμα στην καθημερινότητα του ανθρώπου.

12. Μάντης

Η κρυστάλλινη σφαίρα τους αποκαλύπτει τη μοίρα που σας περιμένει. Αυτό το επάγγελμα φαίνεται ότι χρονολογείται από το 4000 π.Χ. σε μέρη της Κίνας, της Βαβυλώνας και της Αιγύπτου. Η αληθινή μαντία ήταν στην πραγματικότητα αναπόσπαστο μέρος πολλών θρησκειών του αρχαίου κόσμου. Σε όλη την ιστορία έχουν χρησιμοποιηθεί διάφορες μορφές μαντείας, όπως η αστρολογία, η χειρομαντεία και πολλά άλλα. Αυτές τις μέρες οι κάρτες ταρώ έχουν έρθει στο προσκήνιο και οι περισσότεροι σύγχρονοι μάντεις τις χρησιμοποιούν για να προβλέψουν το μέλλον.

13. Μασέρ/θεραπευτής

Όλοι οι βασιλιάδες και οι άνδρες αριστοκρατικής καταγωγής είχαν επαγγελματίες μασέρ. Πολλές αίθουσες μασάζ λειτούργησαν επίσης για την παροχή θεραπειών για διάφορους πόνους στο σώμα. Στην πραγματικότητα, οι θεραπείες μασάζ που υπάρχουν σήμερα παρέχουν την αναγκαία ανακούφιση σε πελάτες που υποφέρουν από ποικίλες ιατρικές καταστάσεις ή καταστάσεις που σχετίζονται με το άγχος. Ως εκ τούτου, υπάρχουν μεγάλες ευκαιρίες εργασίας για θεραπευτές μασάζ ακόμη και σήμερα.

14. Αφηγητής

Η προφορική αφήγηση είναι μια μορφή τέχνης που ήταν πολύ δημοφιλής σε πολλούς αρχαίους πολιτισμούς. Μέσα από την αφήγηση των προγόνων μας, οι πρόγονοί μας έδωσαν κάποιες σχετικές πληροφορίες και τις ερμήνευσαν στον κόσμο. Σύμφωνα με μια σύγχρονη έρευνα, η πρακτική της προφορικής αφήγησης συνεχίστηκε ακόμη και μετά την ανάπτυξη της γραπτής γλώσσας γύρω στο 3100 π.Χ. Αυτές τις μέρες η προφορική αφήγηση εξακολουθεί να είναι σε ζήτηση και υπάρχουν πολλοί επαγγελματίες αφηγητές που κάνουν σπουδαία δουλειά.

15. Κατάσκοπος / Ντετέκτιβ

Όλοι γνωρίζουμε ότι στην αρχαία ιστορία κάθε πολιτισμός ήθελε να προστατευτεί από τους εχθρούς του. Ένας από τους τρόπους για να γίνει αυτό ήταν να σταλούν κατάσκοποι στις εχθρικές χώρες για να κατανοήσουν τις στρατηγικές και τα στρατιωτικά τους σχέδια. Ακόμη και σήμερα σχεδόν όλες οι χώρες έχουν στη διάθεσή τους αξιωματικούς στις μυστικές υπηρεσίες πληροφοριών.

ΒΡΕΙΤΕ ΤΙΣ ΑΣΧΟΛΙΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

© The Trustees of the British Museum - Ελληνικός Πολιτισμός

Μάζεμα ελιάς. περ. 510 π.Χ.

Στο αρχαϊκό χαλκουργείο που απεικονίζεται σε αυτό το αγγείο διακρίνεται αριστερά ο φούρνος τήξεως μετάλλου και δεξιά ένας τεχνίτης που συναρμολογεί τα μέλη ενός χάλκινου αγάλματος.
(480 π.Χ., Αρχαιολογικό Μουσείο Βερολίνου)

Μεταλλουργός, χυτήριο μετάλλων. Αριστερά ένας τεχνίτης με μια τσιμπίδα βάζει στο καμίνι ένα κομμάτι μετάλλου. Δεξιά περιμένει ένας δεύτερος τεχνίτης.

Οινοχόη, περ. 500-475 π.Χ., Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο, 1846,0629.45

Παράσταση εμπορικής συναλλαγής. Δύο νέοι ζυγίζουν σε μεγάλο ζυγό εμπορεύματα χρησιμοποιώντας όχι σταθμά αλλά ισοβαρή εμπορεύματα.
(6ος αι. π.Χ., Μητροπολιτικό Μουσείο Νέας Υόρκης).

Λιθοξόος (μαρμαράς).

Βαφέας. Βάψιμο του αγάλματος του Ηρακλή με την εγκαυστική μέθοδο. Αριστερά ο βοηθός φροντίζει την φωτιά. Δεξιά ο τεχνίτης απλώνει στην επιφάνεια του μαρμάρου ζεστό κερί ανακατεμένο με χρώμα.

Ζωγραφίζοντας γλυπτά.

Ψάρεμα.

Στην παραγορά. Ερυθρόμορφος
κωδωνόσχημος σικελικός κρατήρας

Καλλιέργεια σιτηρών. Ο Τριπτόλεμος ξεκινάει με το άρμα για να διδάξει στους ανθρώπους την καλλιέργεια των σιτηρών, δεξιά η Περσεφόνη, αριστερά η Δήμητρα.

Γνέσιμο.

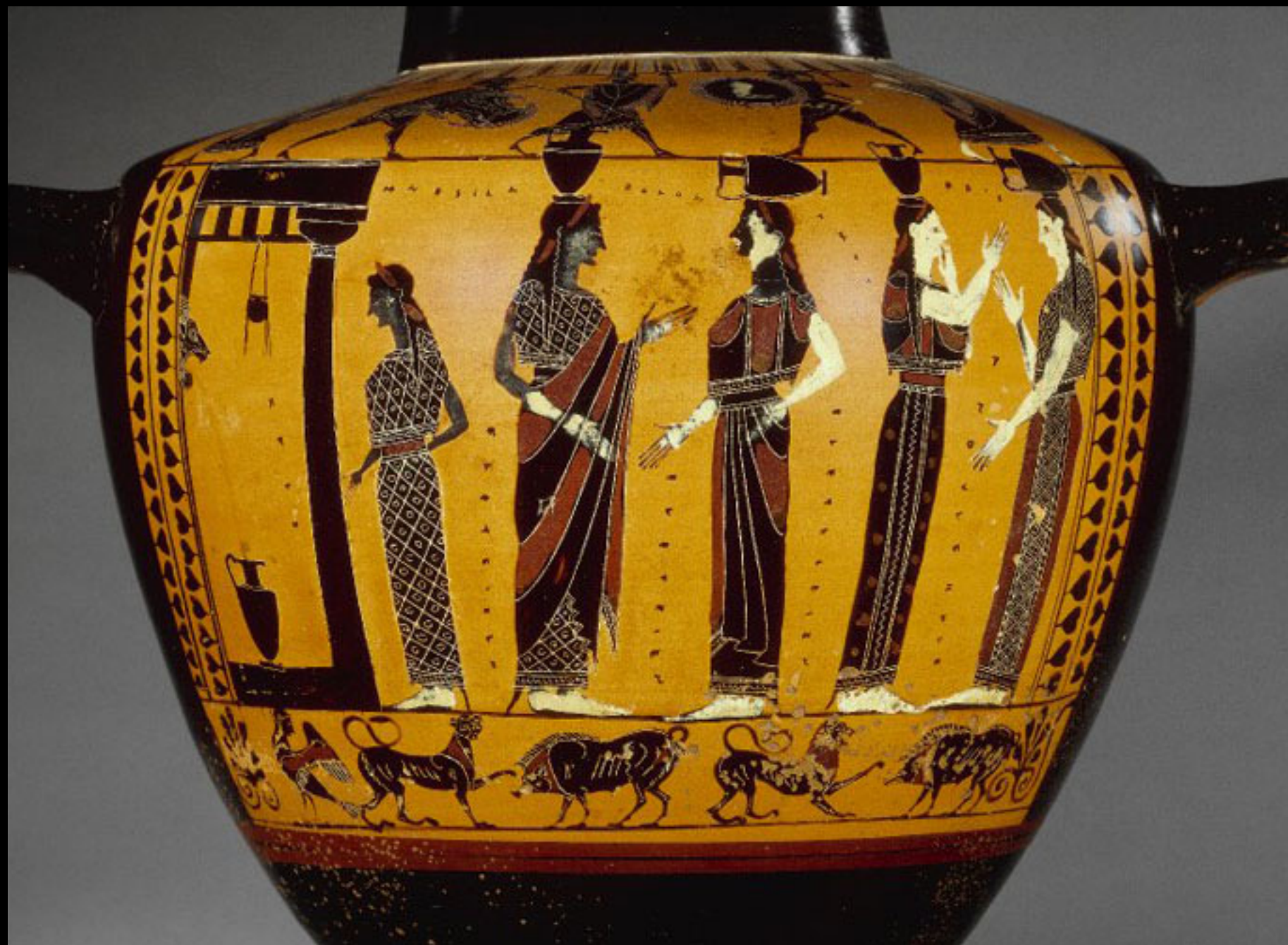
Όρθιος αργαλειός. Αριστερά μια γυναίκα γνέθει μαλλί. Δεξιά μια άλλη ζυγίζει μαλλί. Στο κέντρο η μια γυναίκα περνάει την κλωστή από το στημόνι. Στο πάνω μέρος το υφαντό.

Κρεοπώλης.

Αγγειοπλάστης μπροστά στον τροχό κατασκευάζοντας
μια κύλικα. Πίσω του κρέμονται έτοιμα αγγεία.
Εσωτερικό κύλικας, περίπου 500-480 π.Χ. Λονδίνο,
Βρετανικό Μουσείο

Αριστερά μια γυναίκα γεμίζει νερό σε μια υδρία από μια δημόσια κρήνη.
Γυναίκες μεταφέρουν στο κεφάλι τους υδρίες, άδειες ή γεμάτες.
Υδρία, περίπου 520-500 π.Χ. Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο

Σύμπλεγμα κουρέα με πελάτη.
Πήλινο σύμπλεγμα από την Τανάγρα της
Βοιωτίας, αρχές 5ου αι. π.Χ. Βοστώνη,
Μουσείο Καλών Τεχνών

Βουκόλος (βοσκός αγελάδων).

Ξυλουργός. Μετάλλιο αττικής
κύλικας
Ζωγράφος του Ξυλουργού,
περίπου 510-500 π.Χ.
Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο,

Γιατρός. Στο ιατρείο του ο γιατρός
περιποιείται το τραύμα στο χέρι του ασθενή
του.

Αρύβαλλος 450 π.Χ. Παρίσι, Μουσείο του
Λούβρου

Υποδηματοποιός.

Αττική κύλικα, περίπου 480-470 π.Χ. Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο

Γεωργοί. Ένας νέος, ίσως δούλος, οδηγεί τα δύο βόδια, ακολουθεί ο νέος με το αλέτρι στο χέρι και στο τέλος ένας τρίτος σπάει τους σβώλους του χώματος.
Κύλικα, περ. 530-510 π.Χ. Παρίσι, Μουσείο του Λούβρου

Κυνηγός. Ένας κυνηγός επιστρέφει σπίτι
του κουβαλώντας τη λεία του από το
κυνήγι, έναν λαγό και μια αλεπού. Μαζί
του και ο σκύλος του.

Κύλικά, περ. 6^{ος} αι. π.Χ. Λονδίνο,
Βρετανικό Μουσείο

Αρωματοπώλης. Ένας αρωματοπώλης
βοηθάει μια κυρία να διαλέξει το άρωμά
της.

Πελίκη του Ζωγράφου του Αντιμένη,
περ. 6^{ος} αι. π.Χ. Φλωρεντία, Εθνικό
Αρχαιολογικό Μουσείο

ΕΡΓΑΣΙΑ

Διάλεξε ποιο από τα αρχαία επαγγέλματα θα σου άρεσε να κάνεις.

Βρες όσο περισσότερες πληροφορίες μπορείς για αυτό.

Φαντάσου μια ιστορία και γράψε την ζωντανεύοντας μια μέρα από τη ζωή σου σαν επαγγελματία της εποχής.